

HERCEGKÚTI HÍREK

HERCEGKÚT KÖZSÉG INFORMÁCIÓS LAPJA

2014. MÁJUS HÓ, 15. ÉVFOLYAM 5. SZÁM ÁRA: 200,- FT

Hősök Napja - 2014. május 25.

Hercegkút közössége 2014. május 25-én a római katolikus temetőben található I. világháborús emlékkereszt előtt tartott ünnepi megemlékezést a Hősök Napja alkalmából.

A hercegkúti háborús hősök és áldozatok lelki üdvéért bemutatott szentmisét követően a hívek együtt vonultak le a templomból a temetőkertbe a Magyar Királyi 10. Honvéd Határvadász Hagyományőrző Zászlóalj és a Magyar Királyi 106. Önálló Honvéd Tüzér Úteg vezetésével.

Az első világháború centenáriumi és a kapcsolódó történelmi eseményeket felidéző ünnepség a himnusz elénekelésével vette kezdetét, majd a Freundschaft Vegyeskórus Egyesület alkalomhoz illő katonadalokkal emlékezett meg a hősookról. Bodnár Mónika előadásában Várnai Zseni: A Fiaid visszatér című verse hangzott el, majd Rák József polgármester ünnepi beszédet mondott:

„Tisztelt Emlékezők! Kedves Hercegkútiak!

Magyarországon május utolsó vasárnapján a háborúban elesett katonákra emlékezünk. Ez a nap, a Hősök Napja.

A hősök emlékünnepének eredete az 1917. évi VIII-as törvényre vezethető vissza. Akkor mondták ki először, hogy „nemzetünk hősi halottainak kegyeletteljes tiszteletét megfelelő módon kifejezésre kell juttatni és az utókor számára meg kell örökíteni”. Azt is kezdeményezték, hogy minden település köemléket állítson, az elesettek nevével. „Őrizze meg a késő utókor hálás kegyelettel azok áldott emlékezetét, akik életükkel adóztak a vesztélyben forgó haza védelmében. Minden község, város, anyagi erejének megfelelő, méltó emléken örökítse meg mindazok nevét, akik lakói közül a hazáért életüket áldozták fel.”

Eleget tett Hercegkút közössége mindkét rendelkezésnek, mert a templomunk előterében található kőtábla méltó módon emlékezik meg arról a 28 hercegkútról, akik a legdrágábbat, az életüket áldozták: Isten-Király – Hazáért.

1924-ben már a „Hősök emlékünnepé”-ről rendelkezett törvény, amely már nemzeti ünnepként határozta meg a hősök emlékünnepét, és az is maradt egészen 1945-ig.

A második világháborúban újabb nevekkal szaporodott a hősök sora, de megemlékezni róluk nem volt szabad nemzeti ünnep szintjén a rendszerváltozásig. Évtizedeken át tilos volt az országnak, így községünknek is hőseit elsiratni. Apák és anyák, testvérek, feleségek, gyerekek csak otthon emlékezhetek rájuk.

Az Országgyűlés 2001-ben iktatta – ismét - törvénybe a Magyar Hősök Emlékünnepét

Ma, a Hősök Napján mindenek előtt népünk és településünk, Hercegkút hőseire emlékezzünk tisztelettel és hálával.

Hiszen erkölcsi követelmény, hogy a magyar hősök emlékünnepén, méltó módon rójuk le hálánkat a nemzet és községünk hősei előtt. Úgy gondolom, az, hogy együtt emlékeznek velünk a füzéri és budapesti hagyományőrzők, még méltóságteljesebbé teszi tiszteletadásunkat.

Nem hagyományainkhoz híven a templomkertben, hanem itt a temetőben, annál a keresztnél, amelyet a Nagy Háború áldozatainak emlékére emeltek elődeink

Annak a háborúnak, amely idén, pontosan száz évvel ezelőtt tört ki.

Annak a háborúnak, amelyet gyors lefolyásának jósoltak, és amelyről úgy gondolták, hogy mire a levelek lehullnak, már itthon lesznek katonáink. De helyettük csak olyan levelek jöttek, amelyek vesztés csatákról, sebesülésekről, elesett katonákról szóltak.

Annak a háborúnak, amelynek során Európa népességének 6 százaléka esett el a csatákban vagy rokkant meg súlyosan.

Magyarországnak 700 ezer hősi halottja, illetve ugyanennyi sebesültje volt, továbbá még egyszer ugyanennyien estek hadifogságba.

Annak a háborúnak, amelynek végén a győztes hatalmak is meggyengültek, és olyan békét kényszerítettek a vesztesekre, amelynek megtartására nem volt erejük.

Olyan békét kényszerítettek Európára, melyről tudták, hogy igazságtalan és nem lehet tartós, a határok önkényes meghúzásával pedig elérték, hogy egymásban lássanak ellenséget az újonnan létrejött szomszédos kis államok. A győztes hatalmak által diktált béke, előkészítette a terepet a második világháborúhoz, amely sajnos 20 év múlva be is következett.

Tisztelt emlékező közösség!

A magyar hősök emlékének megörökítése az utókornak olyan kötelessége, amely önbecsülésünk, nemzeti azonoságtudatunk megtartásának alapvető feltétele.

Hősi halottaink és hazatért hőseink tisztelete megköveteli, hogy mi is becsülettel helyt álljunk. Helyt álljunk a hazáért. Nem fegyverrel a kézben, lövészárkokban, gránátok robbanása mellett kell harcolnunk, a haza ma ekkora áldozatot szerencsére nem követel meg tőlünk.

A ma élő generációk többsége számára szerencsére már messze került minden háborús borzalom élménye. De emlékeznünk nemcsak az utókor parancsa, hanem kötelességünk is a jövővel szemben.

Hiszen tudjuk: "csak az hal meg igazán, akit elfelejtene!" Ez a megemlékezés a kegyeletadás mellett a béke jelentőségére hívja fel a figyelmet. Azt sugallja a mai kor emberének, becsülje meg, hogy a közvetlen háborútól mentes korban és helyen élhet. Különösen fontos ez a gyermekek és fiatalok esetében, akiket az erőszak, az agresszió nap, mint nap megkörfékeztet.

Hajtsuk meg fejünket és adózzunk tisztelettel a hősök, s valamennyi, az I. és II. világháborúban katonaként szolgáló emléke előtt, akik nem térhettek vissza övéikhez, távol hazájuktól, távol szeretett szülő falujuktól, családjuktól estek el és pihennek jeltelen sírokból.

Kérjük a jó Istent, adjon nekik örök nyugodalmat, legyenek példaképeink, mi pedig éljünk békességben.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!"

A megemlékezés virágait a polgármester és a jegyző helyezték el az emlékkereszt előtt, amit a hagyományörző zászlóalj katonai tiszteletadása és a koszorúzási ceremóniát lezáró díszlövés tett méltóságteljessé.

Polyák József esperes úr és hívek közös imádsága után a Szózat eléneklésével ért véget a temető kertben a megemlékezés.

(drse)

Hercegkúti és Kisgéresi Pincesorok turisztikai vonzerő és infrastruktúra fejlesztése HUSK 1101/1.3.1/0297 projekt

Magyarország-Szlovákia
Határon Átnyúló Együttműködési
Program 2007-2013

Partnerséget építünk

Projekt megnevezése:
- Élő Hagyományok - Közös Értékek -
A Hercegkúti és Kisgéresi
Pincesorok turisztikai vonzerő és
infrastruktúra fejlesztése
HUSK 1101/1.3.1/0297

**Az Európai Unió által nyújtott
ERFA támogatás összege
1 320 047,74 EUR.**

Európai Unió

Európai Regionális Fejlesztési Alap

Multimédiás Információs terminál készül a pincesorokra

A határon átnyúló **turisztikai vonzerő és infrastruktúra fejlesztés** utolsó felvonásaként a két pincesorra érintőképernyős monitorok, infopadok kerülnek kihelyezésre. Az információs felülethez a helyszínekről három dimenziós virtuális térkép készül amelyhez egy repülő drónra szerelt kamera készít filmet. A programot és a grafikai megjelenítést a területen gyakorlattal és referenciával rendelkező Geo-Gráf Kft. (Pécs) készíti el.

A beruházások a Kőporosi pincesoron is a projekt ütemtervnek megfelelően zajlanak. A helyreállított pincék előtti sétányok és kövezésre kerültek. A pincékhez új villanyóraszekrényeket helyeztek el. Az utolsó harmadévben a felső, negyedik sor kövezése, a filagóriák, játékok, szalonnasütők kihelyezése, a Kőporosi vizesblokk külső-belső burkolása, szerelvényezése, a kandeláberek beüzemelése történik meg.

Horváth László projektmenedzser

„Hétköznapi hősök a jövő nemzedékéért” Hercegekúti Gyermeknap

A Helyi Vidékfejlesztési Stratégiák LEADER fejezetének végrehajtásához 2013-ben nyújtandó támogatások jogcím keretében a Füzérért Alapítvány által benyújtott pályázatban Hercegekút Község Önkormányzata, a Hercegekúti Német Nemzetiségi Önkormányzat és Hercegekúti Polgárőr és Tűzoltó Egyesület együttműködő partnerként vett részt. A sikeres pályázatnak köszönhetően a hercegekúti megvalósítási helyszínen, a szabadidő – és sportcentrumban 2014. május 24-én gazdag gyermeknapi programot tudtak megvalósítani szervezők.

A „Hétköznapi hősök a jövő nemzedékéért” címet viselő program keretében sok-sok helybeli és nem helybeli felnőtt szervező gondoskodott arról, hogy valamennyi résztvevő – és legfőképpen a legkisebbek – számára felejthetetlen élményeket nyújtson a nap. Az elmúlt években már bevált logikai játéksátor, íjászat, kreatív kuckó, íjászat, célbalövés léghuskaival programok mellett igazi kuriózum volt a Füzéri Hadtörténeti és Helytörténeti Körnek köszönhetően megvalósult látványos bemutatók. Ennek tagjai a Magyar Királyi 10. Honvéd Határvédezés Hagyományőrző Zászlóalj és a Magyar Királyi 106. Önálló Honvéd Tüzér Úteg lelkes önkénteseivel kiegészítve már kora délutántól játékos levanteképzést tartottak a Sportpályán.

Bárki megnézhetette, kipróbálhatta a háborúban használt eszközöket, ruhákat, felszereléseket, megtanulhattak gránátot dobni, fegyvert tölteni, megnézheték az akkor használt ágyút, a katonák segítségével elsajátíthatták a jó katonai viselkedésének szabályait, a képzéseken való részvételért a legügyesebbek levante elismeréssel lettek gazdagabbak.

A szülőket, felnőtt érdeklődőket mindeközben a Sárospataki Rendelőintézet szakdolgozói szűrővizsgálatra várták az egészségügyi sátorban.

A BAGAMERI Társulat előadásában a dzsungel lakói című zenés gyermekműsor csalogatta a nagyszínpad elé az érdeklődőket kora délután, akiknek a létszáma az időközben beüzemelt két ugráló légvárnak köszönhetően csak a zene iránt legfogékonyabb óvodásokra korlátozódott.

16.30 órától a katonák kiürítették a nagypályát, mivel megkezdtek a II. világháborús haditechnikai bemutatójukat, amit félelemmel vegyes ámulattal kísért végig a közönség. Az ágyúdörgések, puskalövések – sok-sok kis apróságot még nagyobb hangerőre kapcsolnak. Ezután a helyi konyha dolgozóinak köszönhetően elkészített finom babgulyás, pizza és tejfeles lángos mellett néhány percre lecsillapodtak a kedélyek és lassan már az újabb produkció beharangozása hozta lázba a közönséget.

A nap sztárfellépője Farkasházi Réka volt, aki élőzenei gyermek koncerttel várta a közönséget. Már abból sejthető volt, hogy nagyon várták őt a gyerekek, hogy a hangszerek beállítása és próba közben már jó néhányan helyet foglaltak a nézőtéren és kitartóan várták az igazi koncert kezdetét.

A művésznő már első lemeze megjelenésekor célul tűzte ki, „hogy a kortárs magyar irodalom legszebb gyerekeknek szóló köteteiből fog műsort összeállítani, ezzel is segítve a számára oly fontos versek eljutatását a legkisebbekhez.” Az előadás során felcsendült dalok között sok minden volt: tréfás állatok, verses mese, a természet rengeteg apró virága, bogara, jelensége. A versek megzenésítésében Rékát a saját zenekara a Samuband kísérte, akik az élő hangszeres zene varázsával is megismertették a közönséget. Valóban úgy volt, ahogy a művésznő promóciójában hirdette: „A színpad a közös játék színterévé válik, így adva igazi, maradandó élményt.” Ezen cél elérésében a hercegkúti helyszínen még egy különleges alakulat segítette a fellépő zenekart és az énekesnőt, mégpedig a hagyományörző katonák, akik a koncert alatt eleinte csak a háttérben alkottak tánckart, majd végül már színpadi háttértáncosként is debütáltak.

A májusi kánikulának köszönhetően egy igazi gyermeknap kerekedett a kerekéti szabadidő- és sportcentrumban, amit az ifjúság a katonákkal közös szalonnasütséssel zárt késő éjszakába nyúlóan.

(drse)

Ilyen volt a Nyitott Pincék Napja 2014 Maly Hores (Kisgéres)

Eljött a nagy nap, amit már úgy vártunk. Bár az időjósok nem akartak a kedvünkbe járni, mégis elállt az eső, elkészült a színpad, a borászok is a helyüket elfoglalva várták a kisgéresi borpincéknél a látogatókat. Évről évre több látogatója van a rendezvénynek, évről évre tetszetősebb a környezet, finomabb és változatosabb a borkínálat. Az idén talán rekordot döntött a legmesszebből érkező látogató – Azerbajdzsánból érkezett egy kis csoport. De jöttek Debrecenből, Budapestről, Miskolcra, Szepsiből, Kassáról, Eperjesről, Homonnáról, tele volt a pincék köze és a szabadtéri színpad környéke szlovákokkal, magyarokkal, rokonokkal, ismerősökkel, idegenekkel és barátokkal, visszajárókkal és először idelátogatókkal is.

Név szerint említsük meg a látogatók közül Czimbalmosné Molnár Évát, Magyarország kassai főkonzulját férjével, és Stumpf István alkotmánybíró, aki Rák József Hercegkút polgármesterével és Furik Csaba polgármesterrel együtt ültettek el 12 tő szőlőt a borudvar mögötti kertben. Ez a szőlőültetés egy szimbolikus előképe lehet a hosszútávú és gyümölcsöző, határokon átnyúló együttműködésnek. Hézsér Rita Csaroda polgármesternője pedig jelenlétével azt a baráti kapcsolatot személyesítette meg, ami a két község polgárai között alakult ki hosszú évek során.

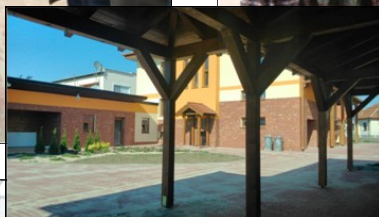
Ellátogattak közénk a Magyar Közösség Pártjának Európai Uniói parlamenti képviselőjelöltjei – Csáky Pál, Farkas Iván és Ilko Zoltán, valamint a Kassai Megyei Önkormányzat alispánja, Zakariás István.

A színpadon felléptek a helyi csoportok – a Borcsák Asszonykórus és a Szőlőfürt Citerazenekar, továbbá a Hegyalja Néptáncegyüttes, a Csaronda férfikórus Csarodáról, az ifjú tehetségek Királyhelmecekről és a Gong zenekar. Az egyes pincéknél kialakultak az önszerveződő csoportok, ahol a zene, az ének és a tánc is kísérte a borkóstolást.

Köszönet mindenkinek, aki aktívan vett részt a szervezésben és a zökkenőmentes lebonyolításban, köszönet a támogatóknak és a fellépőknek. Köszönet a borászoknak, akik egész éves áldozatos munkájukkal járulnak hozzá a rendezvény sikeréhez.

A www.kisgeres.eu oldalon látható képgaléria érzékelteti a rendezvény hangulatát azok számára, akik most nem tudtak részt venni. Jövőre újra találkozhatunk!

Gratulálunk a kisgéresieknek a sikeres rendezvényhez!

IV. Töltött Káposzta Fesztivál Rátka 2014. május 16.-17.-18.

Rátkán 2014. május 17-én negyedik alkalommal rendezték meg a Töltött Káposzta Fesztivált. Az előző évek sikerei után most is azt a célt tűzték ki a szervezők, hogy Rátka polgárai és a vendégek kapcsolódást, szórakozást találjanak a településen. Amit kínáltak a szervezők: bor- és káposztakóstolás, egy kellemes sörözés, népdal vagy táncbemutató, kézműves foglalkozás, délutáni gyerekműsor, éjszakai utcabál.

A Hercegkútért Közalapítvány és a Rátkai Manufaktúra Nonprofit Kft által az elmúlt év novemberében benyújtott „Térségek közötti együttműködés végrehajtásához nyújtandó EMVA-LEADER” pályázat pozitív elbírálásának köszönhetően e forrásból is támogatásban részesült a program.

Hercegkútát a rendezvényen Joósné Naár Erika, a Német Nemzetiségi Önkormányzat elnökhelyettese és Joósz Antal képviselte, majd a kiskéresi látogatást követően dr. Stumpf István alkotmánybíró és felesége is ellátogatott egy kis delegáció kíséretében.

(drse)

Tánc határok nélkül

Örömmel értesültünk arról, hogy lengyelországi testvértelepülésünk, Rymanów, ez éven is meghívta tánc csoportunkat a már hagyományossá vált „Kultúrák találkozója” elnevezésű fesztiváljukra.

Utunk korán reggel indult, hiszen délre, egy közös ebédre vártak már minket vendéglátóink. Még el sem hagytuk Magyarországot határát, a fiúk hamar dalra fakadtak, és egészen Rymanowig feleltek a jó hangulatért, így nem is tűnt olyan hosszúnak az út. Miután megérkeztünk elfoglaltuk szobáinkat, majd a közös ebéd, és egy kis pihenő után elindultunk a rendezvény helyszínére.

Mivel tánccsoportunk csak 6 óra magasságában került sorra, így a délután folyamán lehetőségünk adódott felfedezni a fesztivál helyszínét, megcsodálni a standokat, kiállítókat, valamint egy kellemes sétálni.

A rendezvény ideje alatt kísérőink hercegekúti finomságokat kínáltak a vendégeknek. Vittünk mindenféle jót: különböző süteményeket, körözött, valamint tepertőkrémmel megkent kenyereket, sváb szalonnát, kolbászt, és természetesen ízletes hercegekúti borokat is.

A fesztivál ideje alatt ellepték sátrunkat a kíváncsiskodók, majd szó szerint elkapkodtak minden finomságot. Aztán mikor elérkezett a fellépésünk ideje, már mindenkin kezdett úrrá lenni az izgalom, hiszen négy párral kellett méltón képviselnünk Hercegekutat, ezen belül is a tánc csoportunkat. Ezt követően sem atakoztunk.

Szombaton este egy ifjúsági táborban vendégelték meg minket, ahol különböző nemzetiségű csoportokkal ismerkedhettünk össze. A betervezett tábortűz az egész napos eső miatt sajnos meghiúsult, de kárpótolt bennünket a benti, étterem részben kialakult spontán mulatozás, melyet a lengyel együttesnek köszönhattuk, akik kitartóan húzták-vonták a harmónikát és a hegedűt. Az ukrán, szlovák és lengyel tánc csoportokkal mulathattuk az időt. Együtt táncoltunk, és szórakoztunk velük, mindenki nagyon jól érezte magát. Másnap, a kiadós reggeli után, a már közben kialakult szép időben sétálni indultunk. Megcsodáltuk a város szépségeit, nevezetességeit, és bevásároltunk a méltán híres nevezetes lengyel tejkaramellából, a Krowka-ból.

A szállásra visszaérkezve egy közös ebédet követően, a tegnapi naphoz hasonlóan elindultunk a fesztivál helyszínére, hogy újabb műsort adjunk. A szép napsütéses idő egyre több embert vonzott a fesztiválra, akik szeretettel fogadtak minket, és figyelemmel kísérték produkciónkat. Visszatérve a szállásra elbúcsúztunk vendéglátóinktól, a polgármester úrtól, a tolmácsunktól, és elindultunk hazafelé.

Összességében elmondhatjuk, hogy mindenki nagyon jól érezte magát, még a nyelvi különbségek sem okoztak gondot, hogy új embereket ismerhessünk meg, és tartalmasan töltsük el ezt a hétvégét. Nagyon örülünk, hogy ellátogathattunk Lengyelországba, és reméljük, hogy jövőre újra találkozunk.

a táncosok

Kilátó a Hosszú-hegy csúcsán...

Már az előző évben, a Trautson Tanösvény kialakítása során felvetődött egy kilátó megépítésének gondolata. Akkor úgy gondoltuk, hogy a hegy gerincén, a kipreparálódott kősziklák fölé kellene elhelyezni majd, mert gyerekkorunkban itt vezetett át az út a Szekfübe és a Darnóba, ahonnan szép kilátás nyílt a Bodroglóra és a környező hegyekre is. Idei éveleji túráink egyikén János barátom felvetette, hogy mi lenne, ha a hegy északi csúcsára, nem messzire a nagy tölgyfától kerülne majd a kilátó, hiszen akik a tanösvényt járják innen biztosan felmennek a szép kilátás miatt, míg a kb. 300 méterre lévő kövekhez nem biztos, hogy felmennek. Mindezekkel egyetértve és Polgármester urat is tájékoztatva megkerestem Kerchner József urat, a Zempléni Hubertus Vadásztársaság elnökét, hogy tudna-e nekünk ebben segíteni. Jóska most is, mint mindig, amikor a faluról volt szó rögtön megértette elképzeléseinket és támogatásáról biztosított. Megígérte, hogy ha az Erdészet igazgatója engedélyezi, akkor a Vadásztársaság megépít egy olyan vadlest a Hosszúhegy északi, 281 méter magas csúcsára, ami kilátóként is használható. Ehhez viszont meg kell csinálni a kb. 40 méter hosszú feljáratot és a tetőn egy kb. 10x20 méteres területen, a magassági pont környékén a területet le kell takarítani a cserjéktől, bokroktól. Miután a szükséges egyeztetések megtörténtek, február 17-én elkezdtek a munkálatokat. A közmunkások három fős csapata /Braun György, Nagy Antal és Stumpf Antal/ felvonultak a megfelelő szerszámokkal/ láncfűrész, bozótívágó, metszőolló, stb/ és mi is csatlakozunk hozzájuk, majd két délelőtt el is végeztük a szükséges munkálatokat, a terület rendelkezésre állt az építkezéshez. Ezután Elnök úrral és az ácsmester képesítésű vadásztársával együtt megtekintettük a helyszínt, hogy felmérve a helyzetet, elkészíthessék a megépítendő vadles tervét, és megnyugtattak, hogy alkalmas időpontban az el is fog készülni és felállítják a kijelölt helyen.

A kedvezőtlen esős időjárás késleltette kicsit a megvalósulást, majd május 24-én, szombaton délután felhívott az Elnök úr, hogy nézzek fel a Hosszúhegy csúcsára, mert ők ma délelőtt vadásztársaival / Vitányi János, Albert István és Kerülő Gyula / felállították a vadlest, ami nekünk kilátóként fog szolgálni.

Kimentem a házunk elé az utcára, felnéztem a hegyre, és valóban ott láttam a vadlest a hegy csúcsán.

Mint egy kis gyerek, úgy megörültem és rögtön hívtam Polgármester urat, hogy Ő is minél előbb tudja meg a jó hírt. Másnap kértem Enikő jegyzőnkől egy magyar zászlót, hogy feltehessük a kilátóra, hadd lássa mindenki már jó messziről, hogy fent valami van.

A vasárnapi ebéd után régi túrázó csapatunkkal / Vinkler Jóskaék, Naár Józsiék, Göncfalvi János, Horváth Laci, Naár Ati és Andris, feleségem és jómagam/ a Trautson Tanösvényen haladva felmentünk a csúcsra, és felszereltük a háromszínű magyar zászlót a kilátóra, és mindannyian felmentünk, hogy együtt gyönyörködjünk abban a csodálatos panorámában, amit innen lehet látni. A tokaji Kopasz-hegytől a Tarbuckán keresztül, az újhelyi, mikóházi hegyek kék vonulatán kívül élénk tárlat a Sinka-, Katuska-, Eszkála-, Papaj-hegy, a Kékszőrő-rét, körülöttünk a Kőporos-tető, Vadvizes-tető, a Csécsi-hegy és Szekfü, mögötte a Galagonyás-rét. Egyszóval: csodálatos! Mindannyian örültünk és bízik benne, hogy akik majd felmennek oda, ugyanezt fogják tapasztalni !!!

Köszönjük mindenkinek, elsősorban a Vadásztársaságnak, hogy ezt megérhettük, mert ez az építmény a közösség javára fog szolgálni.

Rák József nyugdíjas

Suli☀tár

Május 5.

Május az év talán legszebb hónapja. Nem lehet véletlen, hogy az édesanyákat is májusban köszöntjük. Ez az ünnep mindenki számára fontos, hiszen ezen a napon a legdrágábbat köszöntjük. Azt, aki életet adott nekünk, aki minden bajunkban, örömünkben, jóban-rosszban mellettünk áll. Minden tiszteletet, szeretetet megérdemelnék fáradságukért, gondoskodásukért.

Ezt szeretnénk már egészen kicsi kortól a gyerekek szívébe plántálni. Jó alkalom erre az Anyák napja. Minden évben sok szép verssel, dallal, virággal, ajándékkal igyekszünk örömet szerezni az édesanyáknak, nagymamáknak. Erre az ünnepre minden gyerek szívesen készül, örömmel tanulják a verseket, dalokat.

Ebben az évben is nagy izgalommal készültünk. Egy tanulságos jelenettel mutattuk be, mit is jelent a családban az anyuka és a nagymama. Ezt követően a kisebbek egy zenés, verses összeállítással köszöntötték az ünnepeltet. A gyerekek szép előadása most is, mint mindig könnyeket csalt a hallgatóság szemébe. Nincs is annál jobb érzés, mint amikor egy csillogó szemű kisgyerek átadja azt a szál virágot, ami szavak nélkül is kifejezi minden szeretetét, ragaszkodását, háláját.

Az ünnepséget az alábbi szép dallal fejezték be a gyerekek:

„Az erdön már a rügy fakad, úgy mosolyog ránk az ég
Elmúlt a télnek zord hava, jöjj, itt a szép tarka rét.
Minden ágon kis madárka, s virágnak illata száll.
A május illatárban a szívem szívedre vár...”

Most vígan zeng az énekünk, ó édes, jó anyánk
És arra kérjük Istenünk, bő áldást hintsen rád.
Vezesse minden lépted, még sok-sok éven át
Ma erről szól az ének, s e néhány szál virág.”

Május 14.

Iskolánk már második alkalommal rendezte meg „Perlenfest” (Gyöngyszem Fesztivál) címmel német nyelvű estjét. A rendezvény célja az volt, hogy a szülők és érdeklődők képet alkothassanak a német nyelv tanulásának változatos lehetőségeiről. A gyerekek a tananyag mellett életkoruknak megfelelő kis jelenteket, verseket, táncot, mesedramatizálást tanultak meg, amelyek segítségével az élő beszédet, a hallott szöveg értését, a párbeszédet alkotását számukra érdekes helyzetekben gyakorolhatták.

A műsor az első osztályosok előadásával kezdődött: a legkisebbek a szivárvány meséjét mutatták be. A történetben a színek szivárvánnyá alakulásának lehettünk tanúi.

A 2. osztályosok egy állatmesét adtak elő, címe: A teknősbéka születésnapja. Ahogyan a cím is mutatja, a teknősbékát köszöntik fel születésnapján az állatok. Persze mindenki olyan ajándékot visz, aminek saját maga örülne, csak egyetlen állat van, aki elviszi neki a várva-várt ajándékot.

Amíg a díszletek helyükre kerültek, Szabó-Velejti Csenge 4. osztályos tanuló elmondta a Warum der Strauss den Kopf in den Sand steckt c. versét, mely arról szól, hogy miért dugja a strucc a fejét a homokba.

A 3. osztályosok előadásának címe: Ärger im Unterricht – Bosszúság a tanórán. A történet egy földrajz órán játszódik, ahol a gyerekek Európáról tanulnak. A tanárnő lelkesen magyaráz, a diákokat persze ez nem igazán érdekli, sőt az iskola igazgatója is rendszeresen megjelenik és magával viszi a tanulókat a tanárnő nagy bosszúságára...

A 4. osztályosok bemutatója előtt bepillantást nyerhetünk egy gyógyszerertárba, ahová egy bizonytalan vevő érkezik. Szegény gyógyszerész próbálja kitalálni, mire is van szüksége a vevőnek. Nagy nehezen kideríti, hogy a gyerekek kellene nyugtató, mert jön a foga. Végül a leleményes gyógyszerész megtalálja a megfelelő szert és a vevőnek is eszébe jut a gyógyszer neve...

A 4. osztályosok egy ismert mesét elevenítettek fel: Holle anyó történetét.

A gyerekek ezzel a produkcióval szerepeltek Rakamazon, az idegen nyelvű fesztiválon, ahol a legszebb díszlet díját kapták meg.

A főszereplő egy lány, akit mostohaanyja az édeslányával ellentétben nem szeret, és arra kényszeríti, hogy ugorjon a kútba egy elvesztett orsóért. A kút világában, ami ugyanakkor a felhők felett van, több próbát kell kiállnia. Például meg kell ráznia egy érett almákkal teli almafát, és ki kell szednie egy kész kenyeret a kemencéből, mielőtt az megégne. A lány természetesen mindkettőt megteszi. Végül találkozik Holle anyóval. Elszegődik mellé szolgálónak, és mindenekelőtt a dunnákat kell kiráznia, aminek következtében a földön hó hullik.

Egy idő után a lány hazavágyik, ekkor Holle anyó bőséges aranyesővel jutalmazza meg.

Ezt látva a csúnya és lusta mostohatestvér elindul ugyanazon az úton, de megbukik a próbákon, és ahogy az várható, a szolgálatát is elégtelenül végzi el. Holle anyó ezért elbocsátja, és büntetése az élete végéig ráragadó szurok lesz.

A finálé előtt egy vidám kis verset hallhattunk egy elképzelt világról Hünlich Lotte, 1. osztályos tanuló előadásában.

Az estét egy vidám, zenés, táncos produkció zárta, melyben minden szereplő felvonult a színpadra.

A rendezvény jó alkalom volt arra is, hogy tágabb körben is népszerűsítsük a német nyelvoktatást.

tanítók

Óvodások anyák napi ünnepsége

Az anyák napja az egyik legszebb ünnepünk. Ilyenkor szeretnénk valamennyi édesanyát, nagymamát nem csak köszönteni, de a szép versekkel, dalokkal kifejezni mindazt a szeretetet amit a gyermekek éreznek irántuk. A gyerekek egy hónapig lelkesen, szorgalmasan készültek erre az alkalomra.

A kiscsoportosok dalos körjátékokkal, verseléssel, kis jelenettel kedveskedtek az anyukáknak, nagymamáknak.

A nagyok ünnepi köszöntő műsoron kívül néphagyományörző táncsal, vidám jelenettel szórakoztatták a közönséget.

Rák József polgármester ünnepi köszöntőjét az alábbiakban olvashatják:

”Nem az a leghatalmasabb,
aki ország-világ ura.

Nem az a leghatalmasabb,
aki szelek, tengerek fölött
uralkodik.

Nem az a leghatalmasabb,
akinek a legtöbb öldöklő
fegyvere van,
az sem, akinek legnagyobb
a kincse, gazdagsága,
hanem az a leghatalmasabb,
aki embert szül a világra.”

Kedves Édesanyák, Nagymamák, Dédmamák!

Édesanya... anyám... mama.... hány versnek a címe ez a szó.

Hány költő írta le, a szeretet rímeibe ágyazva annak a nevét, akinek az életet köszönhetjük, akinek drága alakja szívünkben fénylik örökké.

Köszöntjük őket, a bölcsőringatókat, az élet letéteményeseit, az első bátortalan léptek irányítóit, azokat, akiknek féltő, aggódó szeretete végigkíséri egész életünket. Köszöntjük a bátor és erős Anyákat, a családok összetartóit, a minden nehézség és áldozat vállalóit. Ők virrasztanak nehéz éjszakákon, viselik a terheket. Érzéseikkel szebbé alakítják a világot, megteremtik a szépet, nevelik gyermekeiket.

Ők tartották, és tartják ma is össze a családot, jelenlétük, gondoskodásuk életünk része.

Igaz, ma mindenkit elfoglalnak a hétköznapi problémák, feladatok, előfordul, hogy fontos dolgokban kell döntenünk, sok bánat, öröm ér bennünket, rohanva élünk... de ez a jeles nap szinte mindenkit megállít. Ha egy napra is! Ez a nap, amikor az édesanyjának mindenki megköszöni, amit tesz érte, mert Ő különleges helyet kell, hogy elfoglaljon szívünkben.

Köszöntsük hát az édesanyákat. Ilyenkor illik legalább pár szál virággal a kezünkben odaállni anyánk elé, megölelni, és akár egy szép verssel, vagy pár szívből jövő szóval felköszönteni.

Az anyák napja azonban nem szabad, hogy csupán egy önfeledt ünnepnap legyen az évben, amelyen egy szál virág és pár szép gondolat után könnyű léptekkel túlszűrjük magunkat. Az anyák napja egész évben kötelességet ró ránk, feladatot ad.

Az önkormányzatnak például azt, hogy olyan települést, olyan falut építsünk, ahol jó gyermeknek lenni, jó gyermeket vállalni, és jó anyának lenni. Meggyőződésem, hogy az a település, az a falu lehet ilyen, ahol biztonságban tudhatjuk a gyermekeinket: ahol a közbiztonság nyugalmat teremt, ahol az óvoda a szerető környezetet, az iskola az elvárt tudás, értékek átadását jelentik.

Ne feledjük, hogy az anyaság, a gyermeknevelés tiszteletét, rangját közösen teremthetjük meg akkor, ha a hétköznapiakban is megjelenik értékünk és követendő példaként.

Kedves Édesanyák, Nagymamák, Dédmamák!
Most következzenek a gyermekek, hisz' tudom, hogy Önök számára ők lesznek az igazán hiteles megszólalók! Köszönöm, hogy meghallgattak!"

Úgy láttuk, ezen az időjárás miatti zord délutánon mégis sikerült a szülők számára meghittséget, örömteli perceket szerezni és mély érzelmeket kiváltani. A siker sem maradt el, örültek az anyukák, örömmel látták mindezt a gyermekek és mi is.

Köszönjük mindazoknak, akik segítettek, támogatták rendezvényünket!

Óvónők

TÉMANAP AZ ÓVODÁBAN

2014. május 22-én témnapot tartottunk az óvodában, amely a település és tágabb környezetének megismeréséről szólt, az óvodások életkori sajátosságainak megfelelően. A témnap során mind az épített örökség, mind pedig a természet legszebb településbeli és környéki elemeit vettük sorra különböző tevékenykedtetési formában.

E témnap a „Legyen álmod kerek erdő” című pályázat keretében és segítségével valósulhatott meg. A délelőtti folyamán Rák József polgármester úr mutatta be a gyerekeknek a Tájházat, ahol ők nagy érdeklődést mutattak a régi bútorok, használati tárgyak, ruhaneműk iránt.

Ezután sétánk a Gombos-hegyi Pincesorra és Kálváriára vezetett, ahol megtízóraiztunk, majd célba vettük a hegytetőt. Ott egy zenés, interaktív műsor keretében Novák Zoltánnal énekelhettünk együtt és gyönyörködhattunk a minket körülvevő táj szépségében. A Kilátóról még inkább ráláthattak a gyerekek a falura és tágabb környezetére. Több óvoda ekkor járt először ezeken a helyeken. Jóleső érzés volt látni az arcukon a rácsodálkozás örömet és hallani tőlük azt, hogy ide a szüleiket is szívesen elhívnák. Miután leértünk a hegyről egy borospincébe látogattunk, ahol a pinceásásról, a bor tárolásáról és a pince hasznáról beszélgettünk röviden. Ezután jól esett az óvodában a finom ebéd és az alvás. A pihenés és uzsonna után programunk a helyi Művelődési Házban folytatódott egy mesével egybekötött táncszállal, amit Damos István tartott nekünk.

Úgy gondoljuk, ezután a tartalmas programokkal teli nap után, élményekkel és ismeretekkel gazdagodva térhettek haza óvodásaink.

Óvoda dolgozói

BOROS PÜNKÖSD

GOMBOSHEGY

HERCEGKÚT

2014. június 7. szombat

PROGRAM

- 14.00** Polgármesteri köszöntő
- 14.15-15.45** Szakmai program:
A Gombos-hegyi és Kőporosi pincesorok 2013-2014 évi fejlesztéseinek bemutatása
- 16.00-17.00** Hagyományőrző kulturális programok:
- Freundschaft Vegyeskórus
- Heimat Néptánc Egyesület
- Klang Singkapelle Enekkar
- 17.00 órától** NYITOTT PINCEK borkóstolóval,
a filagóriánál népi étek kínálása
- 18.00 órától** Élő zenés pincemustra, és
Táncház - közreműködik
a HEIMATTÖNE KAPELLE sramli zenekar
- Minden érdeklődőt szeretettel várunk
HERCEGKÚTON, a Gomboson!**

www.hercegkut.hu

2013/2014 –es Megye III. labdarúgó bajnokság tavaszi szezon

17. forduló

2014.04.13. (Vasárnap) 16.30

Alsóberecki - Hercegekút 0:3 IFI 0:3

Alsóberecki csapata nem tudott a mérkőzésen kiállni, ezért a mérkőzés 3 pontját, a hercegekúti csapat javára írták.

18. forduló

2014.04.20. (Vasárnap) 17.00

Hercegekút - Makkoshotyka 0:2 IFI 1:2

Bordás Cs, Ringer I, Kiss A, Rák B, Orosz D, Hoffmann R, Egyed A, Livják Á, Kiss G, Ráski P, Braun Zs

19. forduló

2014.04.27. (Vasárnap) 17.00

Erdőhorváti - Hercegekút 8:0 IFI 4:0

Bordás Cs, Cziczó K, Kiss G, Ráski P, Götz M, Bányai A, Livják Á, Rák Sz, Kiss A, Ringer Z, Götz M

20. forduló

2014.05.01. (Csütörtök) 17.00

Nagyrozd - Hercegekút 2:1 IFI 3:0

Bordás Cs, Cziczó K, Kiss G, Bányai A, Bányai G, Kiss A, Orosz I, Szabó G, Egyed A, Orosz D, Krenyitzky J

Gólszerző: Szabó G

21. forduló

2014.05.03. (Szombat) 17.00

Ricse - Hercegekút 3:0 IFI 3:0

Bordás Cs, Cziczó K, Kiss G, Bányai A, Kiss A, Szabó G, Egyed A, Mizsik Á, Horváth T, Ringer Z, Ráski P

Hercegekúti Hírek

Hercegekút község információs lapja

Kiadja: Hercegekútiért Közalapítvány

Felelős kiadó: Borsósné Fischinger Henrietta

Szerkesztő: dr. Stumpf Enikő

Hercegekút, Petőfi u. 110.

Megjelenik: havonta

Nyilvántartási szám: ISSN 2060-4483

Nyomdai munka: Sárospataki Nyomda